

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (szósta izba)

z dnia 16 grudnia 2021 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Ruch drogowy – Rejestracja i opodatkowanie pojazdów mechanicznych – Kierujący zamieszkały w jednym z państw członkowskich – Pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim – Pojazd udostępniony nieodpłatnie i krótkotrwale – Uregulowanie krajowe zakazujące osobom zamieszkałym we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w tym państwie członkowskim pojazdem zarejestrowanym za granicą

W sprawie C-274/20

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Giudice di pace di Massa (sędziego pokoju w Massie, Włochy) postanowieniem z dnia 16 czerwca 2020 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 19 czerwca 2020 r., w postępowaniu:

GN,

WX

przeciwko

Prefettura di Massa-Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa- Carrara,

TRYBUNAŁ (szósta izba),

w składzie: L. Bay Larsen, wiceprezes Trybunału, pełniący obowiązki prezesa szóstej izby, N. Jääskinen (sprawozdawca) i M. Safjan, sędziowie,

rzecznik generalny: A. Rantos,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

– w imieniu GN i WX – M. Kòsa, avvocato,

* Język postępowania: włoski.

- w imieniu rządu włoskiego – G. Palmieri, w charakterze pełnomocnika, którą wspierał P. Garofoli, avvocato dello Stato,
- w imieniu rządu czeskiego – M. Smolek, J. Vlácil i J. Očková, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu fińskiego – M. Pere, w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej – E. Montaguti, B.-R. Killmann i L. Malferrari, w charakterze pełnomocników,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii, wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 18, 21, 26, 45, 49–62 TFUE.
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu między GN i WX a Prefettura di Massa-Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa-Carrara (prefekturą prowincji Massa-Carrara – biurem regionalnym rządu w Massa-Carrara, Włochy) w przedmiocie mandatu.

Ramy prawne

- 3 Artykuł 93 ust. 1-bis decreto legislativo n° 285 – Nuovo codice della strada (dekretu ustawodawczego nr 285 – kodeks drogowy) z dnia 30 kwietnia 1992 r. (dodatek zwyczajny do GURI nr 114 z dnia 18 maja 1992 r.), w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym (zwany dalej „kodeksem drogowym”), stanowi:
„Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1-ter, osobom zamieszkałym we Włoszech przez okres dłuższy niż [60] dni zakazuje się poruszania się pojazdem zarejestrowanym za granicą”.
- 4 Z postanowienia odsyłającego wynika, że naruszenie art. 93 ust. 1-bis tego kodeksu podlega karze grzywny administracyjnej w wysokości od 712 EUR do 2848 EUR.
- 5 Artykuł 93 ust. 1-ter wspomnianego kodeksu stanowi:
„W przypadku pojazdu oddanego w leasing lub wynajętego bez kierowcy przez przedsiębiorstwo utworzone w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które nie ustanowiło oddziału lub innego faktycznego miejsca prowadzenia działalności we Włoszech, jak również w przypadku pojazdu użyczonego osobie zamieszkałej we Włoszech i związanej stosunkiem pracy lub współpracy z przedsiębiorstwem utworzonym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które nie ustanowiło oddziału lub innego faktycznego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej we Włoszech zgodnie z przepisami wspólnotowego kodeksu celnego, w pojeździe musi znajdować się dokument podpisany przez posiadacza i opatrzony określoną datą, pozwalający ustalić tytuł prawny i okres dostępności pojazdu. W przypadku braku takiego dokumentu uznaje się, że za użytkowanie pojazdu odpowiedzialność ponosi kierujący”.

- 6 Artykuł 43 Codice Civile (kodeksu cywilnego), w brzmieniu mającym zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, definiuje „miejsce zamieszkania” jako „miejsce, w którym osoba ma miejsce zwykłego pobytu”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 7 GN zamieszkuje we Włoszech, podczas gdy jego małżonka, WX, mieszka na Słowacji.
- 8 W dniu 17 lutego 2019 r., kiedy to WX znajdowała się we Włoszech, GN i WX poruszali się samochodem tej ostatniej, zarejestrowanym na Słowacji, w celu udania się do supermarketu.
- 9 Samochód ten był najpierw prowadzony przez WX, a następnie przez GN.
- 10 Przy tej okazji zostali zatrzymani i skontrolowani przez policję drogową prowincji Massa-Carrara. Podczas kontroli policyjnej na GN, prowadzącego odnośny pojazd w chwili przeprowadzania tej kontroli, a także na WX jako właścicielkę tego pojazdu, został nałożony mandat, a ponadto w związku z naruszeniem art. 93 ust. 1-bis kodeksu drogowego zarządono zajęcie owego pojazdu, ponieważ GN, zamieszkujący we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni, prowadził pojazd zarejestrowany za granicą.
- 11 Sąd odsyłający wskazuje, że na mocy właściwych przepisów prawa krajowego osoby, które zamieszkują we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni, nie są uprawnione do poruszania się tam pojazdem mechanicznym zarejestrowanym za granicą i w tym celu są zobowiązane do zarejestrowania tego pojazdu we Włoszech, dopełniając złożonych i kosztownych formalności administracyjnych.
- 12 Sąd ten wyjaśnia, że rejestracja pojazdu mechanicznego we Włoszech pociąga za sobą, poza opłatami rejestracyjnymi i dość skomplikowanymi procedurami administracyjnymi, obowiązek przeprowadzenia przez zainteresowanego ponownego przeglądu pojazdu we Włoszech, uiszczenia podatku od pojazdów mechanicznych we Włoszech również za rok, za który równoważny podatek został już zapłacony za granicą, oraz nabycia nowej polisy ubezpieczeniowej we włoskim towarzystwie ubezpieczeniowym.
- 13 Wspomniany sąd uważa, że nałożony przez przepisy włoskie na każdą osobę zamieszkującą we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni zakaz poruszania się we Włoszech pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany, stanowi dyskryminację ze względu na przynależność państwową. Ponadto sąd ten uważa, że obowiązek zarejestrowania we Włoszech pojazdów mechanicznych zarejestrowanych już w innym państwie członkowskim może utrudniać lub ograniczać – w sposób pośredni, lecz znaczący – wykonywanie przez obywateli Unii, których to dotyczy, niektórych praw przyznanych im w traktacie FUE.
- 14 W tych okolicznościach Giudice di pace di Massa (sędzia pokoju w Massie, Włochy) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:
- „1) Czy pojęcie zakazu »dyskryminacji ze względu na przynależność państwową« w rozumieniu art. 18 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje się państwom członkowskim przyjmowania jakichkolwiek przepisów, które mogą, nawet w pośredni, ukryty i/lub rzeczywisty sposób, stawiać obywateli innych państw członkowskich w trudnej sytuacji?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 93 ust. 1-bis [kodeksu drogowego], dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, na kogo pojazd jest zarejestrowany) po upływie [60] dni pobytu we Włoszech, może stawiać w trudnej sytuacji obywateli innych państw członkowskich (posiadaczy samochodów zaopatrzonych w zagraniczne tablice rejestracyjne) i w związku z tym mieć charakter dyskryminacyjny ze względu na przynależność państwową?
- 3) Czy pojęcia:
- »praw[a] do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich« (art. 21 TFUE);
 - »rynku wewnętrznego«, który »obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym jest zapewniony swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału, zgodnie z postanowieniami traktatów« (art. 26 TFUE);
 - »[zapewnionej] swobod[y] przepływu pracowników wewnątrz Unii« (art. 45 TFUE);
 - »[zakazanych] ogranicze[ń] swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego « (art. 49–55 TFUE);
 - »[zakazanych] ogranicze[ń] w swobodnym świadczeniu usług wewnątrz Unii [...] w odniesieniu do obywateli państw członkowskich mających swe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym niż państwo odbiorcy świadczenia« (art. 56–62 TFUE)

należy interpretować w ten sposób, że zakazane są również przepisy krajowe, które mogą, choćby tylko w pośredni, ukryty i/lub rzeczywisty sposób ograniczać lub utrudniać obywatelom europejskim korzystanie z ich prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług lub w jakikolwiek sposób wpływać na te prawa?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy art. 93 ust. 1-bis [kodeksu drogowego], dotyczący zakazu poruszania się pojazdami zaopatrzonymi w zagraniczne tablice rejestracyjne (niezależnie od tego, na kogo pojazd jest zarejestrowany) po upływie [60] dni pobytu we Włoszech, może ograniczać, utrudniać lub w jakikolwiek sposób wpływać na korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, prawa do swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii, swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

- 15 Poprzez swoje pytania, które należy rozpatrzyć łącznie, sąd odsyłający dąży w istocie do ustalenia, czy art. 18, 21, 26, 45, 49–62 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który zakazuje każdej osobie zamieszkującej w danym państwie członkowskim przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w nim pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, i to niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany.
- 16 W tym względzie należy przypomnieć, że nawet jeśli formalnie sąd odsyłający ograniczył swe pytania do wykładni art. 18, 21, 26, 45, 49–62 TFUE, okoliczność ta nie stanowi przeszkody dla dostarczenia mu przez Trybunał wszystkich elementów wykładni prawa Unii, które mogą być

użyteczne dla rozstrzygnięcia zawisłej przed nim sprawy, bez względu na to, czy sąd ten zawarł owe kwestie w treści swych pytań, czy też nie (zob. w szczególności wyrok z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 20 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 17 A zatem Trybunał orzekł już, w odniesieniu do użyczenia między obywatelami mającymi miejsce zamieszkania w różnych państwach członkowskich, że transgraniczne nieodpłatne użyczenie pojazdu mechanicznego stanowi przepływ kapitału w rozumieniu art. 63 TFUE (wyrok z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 23 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 18 Ze względu na to, że zastosowanie ma art. 63 TFUE, który przewiduje szczególne przepisy o zakazie dyskryminacji, art. 18 TFUE nie znajduje zastosowania (wyrok z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 24).
- 19 Ponadto art. 49–55 TFUE, które zakazują ograniczania swobody przedsiębiorczości, nie są istotne w ramach sporu w postępowaniu głównym, ponieważ zgodnie z informacjami przedstawionymi przez sąd odsyłający spór ten nie dotyczy ani dostępu do podejmowania działalności prowadzonej na własny rachunek, ani jej wykonywania.
- 20 Jednocześnie w zakresie, w jakim akta sprawy przedłożone Trybunałowi nie zawierają żadnej informacji pozwalającej wykazać związek między rozpatrywaną w postępowaniu głównym sytuacją a wykonywaniem swobody świadczenia usług przewidzianej w art. 56–62 TFUE, wykładnia tych artykułów także nie wydaje się mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia rzeczonego sporu.
- 21 Postanowienie odsyłające nie zawiera ponadto żadnej informacji pozwalającej na ustalenie związku między tą sytuacją a korzystaniem ze swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 45 TFUE.
- 22 Wreszcie, ponieważ art. 26 TFUE stanowi, że rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zgodnie z postanowieniami traktatów między innymi zapewniony jest swobodny przepływ kapitału, a zastosowanie znajduje art. 63 TFUE, pierwszy z tych artykułów nie ma tu zastosowania.
- 23 Tak więc w zakresie, w jakim spór w postępowaniu głównym dotyczy użyczenia przez rezydenta państwa członkowskiego samochodu rezydentowi innego państwa członkowskiego, zadane pytania należy w pierwszej kolejności rozpoznać w świetle art. 63 TFUE, a następnie, w razie potrzeby, w świetle art. 21 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 25).
- 24 W konsekwencji, aby udzielić sądowi odsyłającemu użytecznej odpowiedzi, należy przeformułować zadane pytania i uznać, że za ich pomocą sąd ten dąży w istocie do ustalenia, czy art. 21 i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego zakazującemu każdej osobie, która przez okres dłuższy niż 60 dni zamieszkuje w tym państwie członkowskim, poruszania się w nim pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, i to niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany.

W przedmiocie istnienia ograniczenia

- 25 Ograniczeniami w rozumieniu art. 63 ust. 1 TFUE są stosowane przez państwo członkowskie środki mogące zniechęcać jego rezydentów do korzystania z użyczenia w innych państwach członkowskich (zob. w szczególności wyrok z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 26 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 26 Zgodnie z art. 93 ust. 1-bis kodeksu drogowego zakazuje się każdej osobie zamieszkującej we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się pojazdem zarejestrowanym za granicą.
- 27 W konsekwencji osoba mająca miejsce zamieszkania we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni, taka jak GN, która użytkuje pojazd mechaniczny zarejestrowany w innym państwie członkowskim i zamierza poruszać się z nim we Włoszech, jest zobowiązana zarejestrować go w tym ostatnim państwie członkowskim, co, jak wskazuje sąd odsyłający, wiąże się z uiszczeniem opłat i podatków oraz z dopełnieniem złożonych formalności administracyjnych.
- 28 Tymczasem ze względu na to, że istotnym elementem użyczenia jest możliwość korzystania z użyczonej rzeczy, należy stwierdzić, iż rozpatrywane w postępowaniu głównym przepisy krajowe – poprzez nałożenie na osoby zamieszkałe we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni obowiązku zapłaty podatku przy rozpoczęciu użytkowania na włoskich drogach publicznych pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, także wtedy, gdy został on użyczony nieodpłatnie przez osobę zamieszkałą w innym państwie członkowskim – prowadzą do opodatkowania nieodpłatnego użyczenia pojazdów mechanicznych do użytku transgranicznego (zob. podobnie wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r., van Putten, od C-578/10 do C-580/10, EU:C:2012:246, pkt 39). Natomiast nieodpłatne użyczenie pojazdu zarejestrowanego we Włoszech nie podlega temu podatkowi.
- 29 Takie zróżnicowane traktowanie w zależności od państwa, w którym zarejestrowany jest użyczony pojazd, może zatem zniechęcać osoby zamieszkałe we Włoszech do przyjmowania oferowanego im przez osoby zamieszkałe w innym państwie członkowskim użyczenia pojazdu zarejestrowanego w tym ostatnim państwie [zob. podobnie postanowienie z dnia 10 września 2020 r., Wallonische Region (Rejestracja pożyczonego samochodu), od C-41/20 do C-43/20, niepublikowane, EU:C:2020:703, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 30 W rezultacie przepis krajowy, o którym mowa w pkt 24 niniejszego wyroku, w zakresie, w jakim może zniechęcać osoby mające miejsce zamieszkania we Włoszech do korzystania z użyczenia w innych państwach członkowskich, stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału w rozumieniu art. 63 ust. 1 TFUE (zob. podobnie wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r., van Putten, od C-578/10 do C-580/10, EU:C:2012:246, pkt 40, 41).

W przedmiocie uzasadnienia ograniczenia

- 31 Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału wynika, że ograniczenie jednej z podstawowych swobód zagwarantowanych przez traktat FUE może zostać dopuszczone wyłącznie wtedy, gdy ograniczenie to służy realizacji prawnie słusznego celu zgodnego z traktatem i jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego. W takim przypadku konieczne jest także, aby zastosowanie takiego środka było odpowiednie do zapewnienia realizacji zamierzonego celu i aby nie wykaczało poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu [zob. w szczególności wyrok

- z dnia 29 października 2015 r., Nagy, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 31; postanowienie z dnia 23 września 2021 r., Wallonische Region (Rejestracja pojazdu spółki nieposiadającej osobowości prawnej), C-23/21, niepublikowane, EU:C:2021:770, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 32 Rząd włoski podnosi zasadniczo, że celem uregulowania, o którym mowa w postępowaniu głównym, jest uniknięcie sytuacji, w których poprzez powtarzające się używanie na terytorium krajowym pojazdów zarejestrowanych za granicą osoby zamieszkałe i pracujące we Włoszech mogły dopuszczać się czynów niedozwolonych takich jak niepłacenie podatków i opłat drogowych, unikanie sankcji lub opłacanie bardziej korzystnych składek ubezpieczeniowych, ale również takich, w których identyfikowanie osób, które rzeczywiście prowadzą te pojazdy, przez służby policyjne odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli było utrudnione, jeśli nie niemożliwe.
- 33 W tym względzie należy przypomnieć, że co się tyczy w szczególności celów zwalczania oszustw podatkowych w dziedzinie podatku rejestracyjnego i podatku od pojazdów silnikowych, Trybunał stwierdził już, że państwo członkowskie może opodatkować podatkiem rejestracyjnym pojazd mechaniczny zarejestrowany w innym państwie członkowskim wówczas, gdy pojazd ten jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku na terytorium pierwszego z tych państw członkowskich albo gdy w rzeczywistości jest użytkowany w ten sposób (zob. podobnie wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r., van Putten, od C-578/10 do C-580/10, EU:C:2012:246, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 34 Jeżeli natomiast przesłanki te nie są spełnione, związek z danym państwem członkowskim pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim jest mniejszy, co powoduje konieczność wskazania innego uzasadnienia dla ograniczenia tego rodzaju (wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r., van Putten, od C-578/10 do C-580/10, EU:C:2012:246, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 35 Do sądu odsyłającego należy ocena czasu trwania użyczenia będącego przedmiotem postępowania głównego oraz rzeczywistego charakteru użytkowania użyczonych pojazdów (wyrok z dnia 26 kwietnia 2012 r., van Putten, od C-578/10 do C-580/10, EU:C:2012:246, pkt 49).
- 36 Ponadto, co się tyczy celu polegającego na zapobieganiu nadużyciom, z orzecznictwa Trybunału wynika, że jakkolwiek jednostki nie mogą powoływać się na prawo Unii w sposób prowadzący do nadużycia lub oszustwa, to okoliczność, że osoba zamieszkała we Włoszech używa na terytorium tego państwa członkowskiego pojazdu zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, który został jej bezpłatnie użyczony przez osobę zamieszkałą w tym innym państwie członkowskim, nie może stanowić oparcia dla ogólnego domniemania nadużycia [postanowienie z dnia 10 września 2020 r., Wallonische Region (Rejestracja pożyczonego samochodu), od C-41/20 do C-43/20, niepublikowane, EU:C:2020:703, pkt 53 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 37 Co się tyczy przywołanego przez rząd włoski w uwagach na piśmie uzasadnienia wynikającego z wymogu skuteczności kontroli drogowych, należy stwierdzić, że nie można dostrzec, z jakich powodów identyfikacja osób, które rzeczywiście prowadzą pojazdy zarejestrowane za granicą, miałaby być dla służb policji odpowiedzialnych za przeprowadzanie kontroli utrudniona, jeśli nie niemożliwa.
- 38 Ponadto, jeżeli chodzi o wskazany przez ten rząd cel polegający na uniemożliwieniu danemu kierowcy opłacanie bardziej korzystnych składek ubezpieczeniowych, ani z postanowienia odsyłającego, ani z uwag na piśmie owego rządu nie wynika, dlaczego cel ten miałby stanowić prawnie słuszny cel zgodny z traktatem FUE i być uzasadniony nadrzędnymi względami interesu

ogólnego, czego wymaga orzecznictwo przytoczone w pkt 31 niniejszego wyroku. W tym względzie należy przypomnieć, że do państwa członkowskiego, które powołuje się na względy uzasadniające ograniczenie jednej z podstawowych swobód gwarantowanych przez ten traktat, należy konkretne wykazanie istnienia względów interesu ogólnego (zob. podobnie wyrok z dnia 8 maja 2003 r., ATRAL, C-14/02, EU:C:2003:265, pkt 69).

- 39 Wreszcie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem obniżenie wpływów podatkowych nie może być uważane za nadrzędny wzgląd interesu ogólnego, na który można by się powołać w celu uzasadnienia środka co do zasady sprzecznego z podstawową swobodą [zob. w szczególności wyroki: z dnia 7 września 2004 r., Manninen, C-319/02, EU:C:2004:484, pkt 49; z dnia 22 listopada 2018 r., Sofina i in., C-575/17, EU:C:2018:943, pkt 61; a także postanowienie z dnia 10 września 2020 r., Wallonische Region (Rejestracja pożyczanego pojazdu), od C-41/20 do C-43/20, niepublikowane, EU:C:2020:703, pkt 55].
- 40 W konsekwencji odpowiedź na przedstawione pytania winna brzmieć: art. 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które zakazuje każdej osobie zamieszkałej w tym państwie członkowskim przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w nim pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, i to niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany, bez uwzględnienia okresu używania owego pojazdu w pierwszym państwie członkowskim i bez umożliwienia danej osobie domagania się prawa do zwolnienia, jeżeli ów pojazd nie jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku w pierwszym państwie członkowskim ani nie jest w rzeczywistości w ten sposób użytkowany.
- 41 W tych okolicznościach nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wykładni art. 21 TFUE.

W przedmiocie kosztów

- 42 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (szósta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które zakazuje każdej osobie zamieszkałej w tym państwie członkowskim przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w nim pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, i to niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany, bez uwzględnienia okresu używania owego pojazdu w pierwszym państwie członkowskim i bez umożliwienia danej osobie domagania się prawa do zwolnienia, jeżeli ów pojazd nie jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku w pierwszym państwie członkowskim ani nie jest w rzeczywistości w ten sposób użytkowany.

Podpisy